

PAPĀ•R NIĀĀ•M NENAHRADĀ•Ā

NedĀ•le, 14 Ā™Ā-jen 2018

AĀŷ si kdo chce co chce Ā™Ā-kĀĭ, jsou vĀ•ci, kterĀ© prostĀ• nejde nahradit. TĀ™eba papĀ-r. Jsou chvĀ-le, kdy si prostĀ• ned pĀ™edstavit, Ā•e by vĀ•ni papĀ-ru, jeho tichĀ½ Ājelest a jeho sametovĀ½ povrch mĀ•l nahradit nĀ•jakĀ½ kus plastu. A nemluvĀ-m tĀ-m o chvĀ-li, kdy Ā•lovĀ•k sedĀ- na zĀ•chodĀ•.

Ale i kdyĀ¼ se oprostĀ-me od tĀ•chhle pĀ™Ā-zemnostĀ-, pĀ™ijde mi kontakt s papĀ-rem jako nĀ•co aĀ¼ intimnĀ-ho. Je v tom jakĀ½si atavismus, zvlĀĭĀŷ dnes, kdy jsme si po staletĀ-ch kontaktu s papĀ-rem zvykli hladit spĀ-Āĭ svĀ-tĀ-cĀ- kus Ā•ernĀ©ho plastu.

Fascinuje mĀ• vĀ•domĀ-, Ā•e bĀ™Ā-Āĭky prstĀ• ohmatĀ•vĀĭm nĀ•co, co bylo kdysi stromem, kterĀ½ pĀ™ed desĀ-tkami let zasadil nĀ•kdo, kdo uĀ¼ dĀĭvno neĀ¼ije. MoĀ¼nĀĭ ten strom celĀ© generace shlĀ-Ā¼el dolĀ• do Ā•dolĀ- a ve svĀ© korunĀ• hostil ptĀĭky a veverky. JemnĀ© ĀjustĀ•nĀ- papĀ-ru mi vzdĀĭlenĀ• pĀ™ipomĀ-nĀĭ ĀjumĀ•nĀ- vĀ•tru ve vĀ•tvĀ-ch onoho velikĀĭna, kterĀ½ pĀ™etrval tolik jar a podzimĀ•, tolik suchĀ½ch let a bezohlednĀ½ch vichĀ™ic. Nikdy se dost nenabaĀ¼Ā-m vĀ•nĀ• papĀ-ru, zejmĀ©na takovĀ©ho, co proĀjel lidskĀ½ma rukama, kterĀ© do nĀ•j otiskly dalĀĭĀ- vrstvy pĀ™Ā-bĀ•hĀ•.

ZkrĀĭtka: ne Ā•e bych byl odpĀ•rcem technickĀ©ho pokroku, ale jednoznaĀ•nĀ• stojĀ-m na stranĀ• tĀ•ch, kteĀ™Ā- tvrdĀ-, Ā•e papĀ-r mĀĭ poĀ™Āĭd nĀ•co do sebe. NedokĀĭĀ¼u si pĀ™edstavit VĀĭnoce nebo narozeniny bez toho nenĀĭpadnĀ©ho balĀ-Ā•ku. Je to aĀ¼ slavnostnĀ- pocit, kdyĀ¼ ho rozbalĀ-m a prohlĀ-Ā¼Ā-m si obĀĭlku. SnaĀ¼Ā-m se uhodnout, co mĀ• Ā•ekĀĭ uvnitĀ™. Pak obĀĭlku otevĀ™u a v nĀ- je koneĀ•nĀ• naleznu: bankovky! KrĀĭsnĀ©, barevnĀ©, voĀ•avĀ©, ĀjustivĀ© papĀ-rovĀ© bankovky. Kdepak, ten pocit se s plastovou kreditkou vĀ•bec nedĀĭ srovnat!

PĀ™ivonĀ-m k bankovkĀĭm, tĀ© Ā•irĀ© papĀ-rovĀ© radosti, a tĀ•Āĭ-m se, co si za nĀ• koupĀ-m. Za ty, co jsem dostal pod stromeĀ•ek, bych si mohl koupit tĀ™eba nĀ•jakou Āĭkovnou elektronickou Ā•teĀ•ku knih. JAN FLAĀ KA